

Fylgiskriv til spurnarblað

Brot úr galdandi reglum um

- ferðing uttanlands
- dagpening fyri tænastruferðir uttanlands
- farteleson og aðrar samskiftisútreiðslur
- umboðan, starvsfólkaútreiðslur o.a.
- bilar

Innihaldsyvirlit

1	<u>FERÐING UTTANLANDS</u>	3
1.1	BÍLIGIR FERÐASEÐLAR	3
1.2	BONUSSKIPAN	3
1.3	GISTING	3
1.3.1	HOTELL Í DANMARK	3
1.3.2	HOTELL UTTANFYRI DANSKA RÍKIÐ	3
1.3.3	LØGMAÐUR, LANDSSTÝRISMENN O.O.	3
2	<u>DAGPENINGUR FYRI TÆNASTUFERÐIR UTTANLANDS</u>	4
2.1	DAGPENINGUR	4
2.2	FRÁDRÁTTUR Í DAGPENINGI	4
3	<u>FARTELEFON OG AÐRAR SAMSKIFTISÚTREIÐSLUR</u>	4
3.1	FYRISITINGARLIGAR REGLUR	4
3.2	SKATTLIGAR REGLUR	4
3.3	ENDURGJALD FYRI AT NÝTA EGNA TELEFON	5
4	<u>UMBOÐAN, STARVSFÓLKAÚTREIÐSLUR O.A.</u>	5
4.1	ALMENT UM ÚTREIÐSLUR	5
4.2	GOMUL RUNDSKRIV	5
4.3	UMBOÐAN	5
4.4	STARVSFÓLKAÚTREIÐSLUR O.A.	6
4.4.1	GÁVUR TIL STARVSFÓLK	6
4.4.2	ÚTREIÐSLUR TIL JÓLABORÐHALD	6
4.4.3	ÚTREIÐSLUR TIL ÚTFERÐIR	6
5	<u>BILAR</u>	6
5.1	UM AT MERKJA STOVNSBILAR	6
5.2	SKATTLIGAR REGLUR UM STOVNSBILAR	6
5.3	SKATTLIGAR REGLUR UM ENDURGJALD FYRI AT NÝTA EGNAN BIL	7

1 Ferðing uttanlands

1.1 Bíligir ferðaseðlar

Landsins peningur skal fyrisitast best mögulegt. Ein stovnur skal bera seg hóskandi at fíggjarliga og loysa sínar uppgávar á ein sparnan og virknan hátt. Ein stovnur skal sum meginregla royna at keypa vørur og tænastr so bíliga, sum til ber.

Tað finnast ongar nýggjari almennar ásetingar frá Landsstýrinum um at keypa ferðaseðlar. Í einum “gomlum” skrivi frá Landsstýrinum 10. januar 1973 til almennar stovnar undir Landsstýrinum stendur, at tænastrumenn ella starvsfólk, sum fara uttanlandsferð fyri almenna rokning, eiga at vissa sær flogferðaseðil (við rabatti) frá Landsskrivstovuni í góðari tíð, áðrenn farið verður. Hann, ið sjálvur keypir dýrari flogferðaseðil, kann ikki rokna við at fáa meira endurgoldið enn fyri flogferðaseðil, útvegaðan av Landsskrivstovuni.

1.2 Bonusskipan

Sambært rundskrivi frá Lønardeildini 7. november 2002 um bonusskipanir¹ í samband við tænastruferðir hava almennir stovnar skyldu til at tryggja, at vunnin bonusstig verða nýtt til tænastrulig endamál, um stovnurin hevur rindað fyri tænastruferðir hjá starvsfólkum, sum hava vunnið rætt til bonusstig. Hvør stovnur sær eigur tí at fara undir mannagongdir, ið kunnu greiða starvsfólkunum frá reglunum fyri innvinnan av avsláttarskipanum. Stovnurin eigur at skráseta tey vunu bonusstigin og veita vissu fyri, at tey verða nýtt til framtíðar tænastruferðir.

1.3 Gisting

1.3.1 Hotell í Danmark

Sambært vegleiðing frá Lønardeildini til ferðauppgerð fyri tænastruferðir uttanlands, seinast dagförd 1. januar 2005, verður goldið fyri innivist á hotelli eftir rokning, tó í mesta lagi kr. 700 fyri hvørja nátt í Danmark. Skjalprógvar tænastrumaður ikki útreiðslur til hotell, fær hann náttarviðbót kr. 250 fyri hvørja nátt.

1.3.2 Hotell uttanfyri danska ríkið

Fyri innivist á hotelli verður eisini goldið eftir rokning, tó í mesta lagi tær upphæddir, ið eru ásettar í vegleiðingini. Eru útreiðslurnar fyri hotell ikki skjalprógvaðar, er náttarviðbóttin 1/3 av hotell-upphæddini. Verður farið í onnur lond, enn tey, sum nevnd eru í vegleiðingini, verða upphæddirnar hjá danska uttanríkisráðnum nýttar.

1.3.3 Løgmaður, landsstýrismenn o.o.

Eftir áheitan frá Løgmannsskrivstovuni góðkendi Lønardeildin í skrivi 8. desember 1997, at embætismenn, sum ferðast saman við lögmanni ella landsstýrismonnum, verða undantiknir hægsta marki fyri hotellendurgjaldi. Í skrivinum verður víst á, at lögmaður og landsstýrismenn eru ikki fevndir av reglunum um mesta endurgjald fyri hotell. Tá teir hava embætismenn við sær uttanlands til fundir, samráðingar o.a., vilja teir hava embætismenninar í nánd.

¹ Avsláttarskipanir, sum geva tí ferðandi möguleika at fáa flogferðir, hotellupphald o.a. fyri ein bíligari pening.

2 Dagpeningur fyri tænastruferðir uttanlands

2.1 Dagpeningur

Sambært vegleiðing frá Lønardeildini til ferðauppgerð fyri tænastruferðir uttanlands, seinast dagførd 1. januar 2005, er dagpeningurin fyri tænastruferðir til Danmarkar kr. 360 um dagin, á heimferðardegi kr. 200.

Fyri tænastruferðir aðrastaðni enn í danska ríkinum, verða tær upphæddir nýttar, ið ásettar eru í vegleiðingini. Peningurin á heimferðardegnum verður gjørdur upp í prosentum eftir satsunum fyri tænastruferðir til Danmarkar (kr. 200 av kr. 360 svarar til uml. 56%).

2.2 Frádráttur í dagpeningi

Reglur um frádrátt í dagpeningi eru eisini ásettar í vegleiðingini frá Lønardeildini.

Er tænastrumaður, sum hevur rætt til dagpening, á skeiði ella øðrum líknandi, har matur er roknaður í skeiðsgjaldið (ella innbjóðing), hevur hann bara rætt til $\frac{1}{4}$ av dagpeninginum.

Eru ikki allar máltíðir roknaðar við í gjaldinum, verður drigið frá dagpeninginum soleiðis:

- fyri morgunmat 15%,
- fyri døgurða 30% og
- fyri nátturða 30%.

Verður gíst á hotelli í Danmark, og morgunmaturin er við í hotellprísinum, verða ikki 15% drigin frá dagpeninginum fyri morgunmat.

Sambært brævi til øll aðalstýrini 10. oktober 2000 skulu 15% ikki dragast frá dagpeninginum fyri tænastruferðir uttanfyri Danmark, tá útreiðslurnar fyri hotell eru hægri enn mest loyvda upphæddin, og starvsfólk sostatt rinda ein part av hotellinum sjálvi.

Er gisting roknað við í gjaldið fyri skeiðið, hevur tænastrumaðurin ikki rætt til náttarviðbót ella endurgjald fyri hotell.

3 Fartelefon og aðrar samskiftisútreiðslur

3.1 Fyrisitingarligar reglur

Í rundskrivi nr. 1/2002 frá Løgmannsskrivstovuni “um nýtslu av fartelefonum” er ásett:

- at* fartelefon, sum verður latin starvsfólki ókeypiss at nýta sum arbeiðsamboð, skal sum meginregla einans nýttast til samskifti, sum hevur beinleiðis við arbeiðsuppgávur hjá stovninum at gera,
- at* fartelefonin skal vera skrásett sum ogn hjá arbeiðsgevaranum,
- at* tann, sum hevur fartelefonina, skal vátta og gera viðmerkingar á rokningina til møguligar størri broytingar.
- at* arbeiðsgevarin kann biðja um at fáa telefonrokningar fyri einstøku fartelefonirnar útgreinaðar, um mett verður, at meginreglurnar fyri at hava fartelefonina ikki verða hildnar.

3.2 Skattligar reglur

Í § 25, stk. 1, í skattalógini (Ll. nr. 86/1983) er alt tað, sum hin skattskyldugi í inntøkuárinum (sbr. 24. §) hevur lagt inn í peningi ella peningsvirði, skattskyldugt, m.a. fríir ágóðar so sum frí telefon o.a. Fyri 2004 var skattskylduga upphæddin fyri fría telefon kr. 5.664.

Í rundskrivi nr. 2/2001 frá Toll og Skattstovu Føroya “um fartelefon” er ásett, at:

“Fartelefon, sum arbeiðsgevari letur starvsfólkum sínum at nýta ókeypiss, er sum meginregla at rokna sum frí telefon sambært reglunum um fríar ágóðar.

Um løntakarinn einans nýtir fartelesonina til endamál í sambandi við arbeiðið, ella fartelesonin er neyðug fyri at kunna útinna arbeiðið, t.d. í samband við tilkallivaktir, skal løntakarinn ikki skattast av fríari telefon.

Tekur løntakarinn telefonina við sær heim til hús, í øðrum førum enn í sambandi við arbeiðið, talar alt fyri, at hon eisini verður nýtt privat. Tí má krevjast sum minsta treyt fyri, at løntakarinn ikki skal skattast av fríari telefon, at arbeiðsgevarin áleggur løntakaranum ikki at nýta telefonina til annað enn tað, sum hevur samband við arbeiðið, ella tekur onnur stig til at forða fyri tí, sum t.d. at fáa til vega útgreinaðar rokningar.

Ber løntakarinn ein part av útreiðslunum av fartelesonini, er talan um telefon, sum eisini verður nýtt privat. Í teimum førum verður løntakarinn skattaður av galdandi virði av fríari telefon, eftir at tann upphædd er drigin frá, sum hann endurrindar arbeiðsgevaranum.“

3.3 Endurgjald fyri at nýta egna telefon

Í rundskrivinum nr. 9/1998 frá Toll- og Skattstovu Føroya “um skattafríar veitingar sambært § 29 nr. 7 í skattalógini” er ásett, at:

“tá ið arbeiðsgevari rindar endurgjald til løntakara fyri at nýta egna telefon í tænastruni, er endurgjaldið ikki skattskyldug veiting.” Sambært rundskrivinum er upphæddin kr. 2.068.

4 **Umboðan, starvsfólkaútreiðslur o.a.**

4.1 Alment um útreiðslur

Í rundskrivinum frá Fíggjarmálaráðnum 1. februar 2001 um vegleiðing um roknskaparreglugerð pkt. 6.1 (5 punkt) er ásett, at tann, sum ávísir, m.a. skal ansa eftir, at upphæddin er rímilig í mun til siðvenju ella tað veruliga innihaldið, sum er grundarlagið undir skrásetingini.

4.2 Gomul rundskriv

Tað finnast fleiri “gomul” rundskriv, sum fevna um útreiðslur á ymiskum økjum, m.a. útreiðslur til starvsfólk so sum gávur, útferðir, jólaborðhald o.a. Landsgrannskoðanin hevur fleiri ferðir, fyrstu ferð í september 1997 í skrivinum til Landsstýrið, gjørt vart við, at onki samlað yvirlit finst yvir rundskriv, send út av Landsstýrinum. Rundskrivini eru ikki talmerkt, hava ikki nakað ávíst snið, og tá ið nýggj rundskriv koma, verður sjáldan víst á, at t.d. eitt áður útsent rundskriv verður broytt ella fer úr gildi. Landsgrannskoðanin savnaði tí saman skriv/rundskriv viðvíkjandi fíggjar-, roknskapar-, lønar- og starvsviðurskiftum o.a. og mælti Landsstýrinum til at gjøgnumganga øll rundskrivini við tí fyri eyga at gera eitt meira fullfíggjað yvirlit yvir, hvørji rundskriv eru í gildi, og hvørji eru farin úr gildi. – Landsgrannskoðanini kunnugt, er onki ítøkiligt hent í hesum máli.

4.3 Umboðan

Tá ið talan er um útreiðslur til umboðan o.a., tekur spurningurin seg ofta upp, hvat er rímiligt, og hvat er siðvenja. Landsstýrið hevur ikki ásett neyvari reglur fyri útreiðslum til umboðan. Fyri at kunna meta um, hvørt útreiðslan er viðkomandi fyri stovnin, plagar Landsgrannskoðanin at mæla til at viðmerkja á rokning ella fylgiskjal, hvør t.d. hevur fingið eina gávu, hvør var við til borðhald á matstovu o.a., hví ella í hvørjum sambandi ein útreiðsla til umboðan er hildin.

4.4 Starvsfólkaútreiðslur o.a.

Tá ið talan er um starvsfólkaútreiðslur o.a., hevur Landsstýrið ikki í nýggjari tíð ásett neyvari reglur fyri tílíkum útreiðslum. Niðanfyrri hava vit víst á brot úr nøkrum av “gomlu” rundskrivunum:

4.4.1 Gávur til starvsfólk

Í skrivi til allar almennar stovnar 23. januar 1992 boðaði Landsstýrið frá, at tá ið starvsfólk hava verið í landsins tænavu í 25, 40 og 50 ár, kann verða handað viðkomandi starvsfólki peningagáva ávikavist 1.000, 1.600 og 2.000 kr. Stovnurin kann í staðin fyri peningagávu velja at geva starvsfólki eina gávu (blómur m.a.), sum svarar til nevndu peningaupphædd.

Landsgrannskoðanini kunnugt, eru upphæddirnar ikki dagfórdar síðani.

4.4.2 Útreiðslur til jólaborðhald

Í skrivi 11. desember 1990 til Føroya Landsstýri minti Grannskoðanardeildin á skriv 23. januar 1986 um útreiðslur til jólaborðhald. Í januar 1991 svaraði Lønardeildin í Landsstýrinum, at:

“ongar fastar reglur eru hesum viðvíkjandi. Landsstýrið hevur í einstøkum føri góðkent, at stovnurin rindar, t.d. Líkningarráðið í 1986, og hevur Gjaldstovan í einstøkum føri sett upphædd á fíggjarlógina til endamálið.

Høvuðsreglan er tó tann, at starvsfólkið sjálvt rindar fyri jólaborðhald.

Landsstýrið hevur áður eisini útflyggjað rúsdrekka til ávísar stovnar, men varð hetta steðgað næstseinasta ár.

Lønardeildin fer í næstum at leggja málið fyri Landsstýrið, og fáa stovnarnir tá nærri boð.”

Landsgrannskoðanini kunnugt, hava stovnarnir ikki síðani fingið nærri boð frá Landsstýrinum. Í dag er ikki óvanligt, at aðalráð og nakrir stovnar heilt ella partvíst rinda fyri jólaborðhald.

4.4.3 Útreiðslur til útferðir

Í skrivi til allar stovnar 19. mai 1976 boðar Landsstýrið frá, at Landsstýrið hevur samtykt, at útferðir fyri rokning stovnsins ikki longur verða loyvdar.

Landsgrannskoðanini kunnugt, rinda aðalráð og nakrir stovnar í dag heilt ella partvíst fyri útreiðslur í sambandi við eina árliga starvsfólkaútfærð, og har starvsfólkini fáa frí við løn.

5 **Bilar**

5.1 Um at merkja stovnsbilar

Føroya Landsstýri hevur í skrivi 2. juli 1980 til allar stovnar landsins gjørt vart við, at eftir galdandi reglum skulu øll akfør hjá tí almenna verða týðiliga merkt við navninum á almenna stovninum, akfarið hoyrir undir. Í skrivinum verður sagt frá, at Bileftirlitið hevur fingið boð um at ansa eftir, at henda regla verður fylgd. Tað er eisini ásett, at tað er ikki loyvt at nýta akfør hjá almennum stovnum til privata nýtslu.

5.2 Skattligar reglur um stovnsbilar

Rundskriv nr. 2/1993 frá Toll- og Skattstovu Føroya um privatnýtslu av stovnsbilum:

”Í § 25, nr. 4 í skattalógini er staðfest, at ókeypiss nýtsla av fastogn ella leysafæ o.t. er at rokna sum skattskyldug inntøka.

Lógargreinin fevnir um tey fyrbrigdi, har arbeiðsgevarin letur starvsfólk nýta t.d. bilar, sum hann eigur, heilt ella partvís ókeypis.

Privatnýtsla av stovnsbilum verður soleiðis eftir nevndu reglu roknað sum vanlig skattskyldug inntøka við upphæddum, ið svára til minstuupphæddir fyri frían bil, ið eru ásettar í Vegleiðingarskrivi ráðsins. (Í 2004 var skattskylduga upphæddin ávikavist kr. 43.500, 54.000, 66.000, 32.625/21.750, alt eftir hvørjum vektclassa og hvat slag av bilum, talan er um).

Hesar upphæddir eru galdandi, sjálvst um útreiðsla arbeiðsgevarans í veruleikanum er minni ella størri.

Í teimum førum, har starvsfólkið kann prógva, at tað hevur galdið arbeiðsgevaranum fyri at nýta ogn hansara, kann virðið av fría ágóðanum lækkast tilsvarandi, men ikki niðrum 0 kr.

Virðið av fríum bili er grundað á eina árliga privata koyring uppá 10.000 km árliga. Kann starvsfólkið prógva/sanna, t.d. við koyribók, at privata koyringin er minni enn 10.000 km, kann frammanfyrenevnda upphædd verða lækkað lutfalsliga í mun til privatú nýtsluna.

Koyring til og frá arbeiðsstaði verður eisini roknað sum privatkoyring. Við arbeiðsstað verður at skilja tað staðið, har arbeiðið verður gjørt, sum treytar lönina. Verður arbeitt á fleiri plássum sama dag, verður roknað við fjarstøðuni til fyrsta pláss og frá seinasta plássi.

Er talan um dagliga skiftandi arbeiðsstøð hjá vegaumsjónarmonnum, vegaformonnum, telefonmontørum og linjumonnum, verður privatkoyringin roknað sum koyring millum heimið og vanliga fasta tilhaldið hjá viðkomandi (verkstað, skrivstova, goymsla, manningarrúm o.l.). Koyring millum heim og arbeiðspláss verður ikki roknað sum privatkoyring, tá viðkomandi bilur er serútgjörður til arbeiðið við t.d. amboðum og eykalutum, og arbeiðið hvønn dag byrjar hjá einum og endar hjá einum øðrum kunda ella líknandi skiftandi arbeiðsstaði, men treytað av at viðkomandi bilur ikki verður brúktur til privatkoyring annars.

Hevur ein persónur tilkallivakt, verður arbeiðsstaðið roknað fyri at verða heima við hús fyri tey tíðarskeið, hann hevur tilkallivakt.

Við tilkallivakt skal skiljast ein arbeiðsskipan, ið, fyri samsýning, bindur persónin til at verða tøkán ávís tilskilað tíðarskeið uttan fyri vanliga arbeiðstíð. Í ivamálum ger Líkningarráðið av, um talan er um tilkallivakt.

5.3 Skattligar reglur um endurgjald fyri at nýta egnan bil

Skattligar reglur um endurgjald fyri at nýta egnan bil í tænastrindum og fyri at ferðast millum bústað og arbeiðspláss (samandrátur):

1. Sambært rundskrivi frá Føroya Landsstýri 8. desember 1989 kunnu starvsfólk fáa loyvi frá viðkomandi stovni at nýta “*egnan bil í tænastrindum*”. Samsýningin fyri tílka koyring er ásett at vera kr. 2,90 pr. km, tó kr. 1,90 pr. km. oman fyri 10.000 km.
2. Sambært § 29, nr. 7, í skattalógini, verða: “*Gjöld, sum hitt almenna hevur fyriskipað einans til at gjalda kostnað av almennum ella embætisligum starvi, tá tey ikki innihalda nakra samsýning fyri vinnu,*” ikki tald við í skattskyldugu inntøkuna.
3. Í rundskrivi nr. 9 frá 21. desember 1998 “um skattafríar veitingar sambært § 29 nr. 7 í skattalógini” er gjøllari ásett um skattligu viðgerðina av endurgjaldi fyri at nýta egnan bil í ørindum fyri arbeiðsgevara: “*Endurgjaldið er kr. 2,90 fyri hvønn km teir fyrstu 10.000 km um árið og síðani kr. 1,90 fyri hvønn km. Verður endurgoldið eftir hesum reglum, er endurgjaldið ikki skattskyldugt.*”
4. Í rundskrivi nr. 9/1998 er eisini ásett, at: “*Um arbeiðsgevarin rindar løntakara kilometurpening fyri at koma til og frá arbeiðsplássi, er peningurin A-inntøka.*”

5. Stuðul at ferðast millum bústað og arbeiðspláss verður latin sambært Ll. nr. 93/1997 v.s.b “um stuðul til ferðaútreiðslur”, og kunngerð nr. 26/2003 “um stuðul til ferðaútreiðslur og útreiðslur til dupult húsarhald”. Vísandi til § 1 í kunngerðini verður stuðulin veittur eftir umsókn, og vísandi til §§ 2 og 3 verða kr. 0,37. latnar fyri hvønn kilometur oman fyri 15 km, og kr. 5,00 fyri koyring gjøgnum undirsjóvartunnlar.